

РЕШЕНИЕ

№ 7779

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ.
КОСТАДИНОВА-М.**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-М.**
Гражданско дело № 20211110127573 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 – 329 от ГПК.

Ищцата Г. МЛ. МЛ. твърди, че с ответника Д. М. МЛ. сключили граждански брак на 26.01.2019г. От връзката си, която започнала 2014г. имат общо едно дете - Даниел Даниелов М., роден на 14.11.2016г. До месец август 2018г. страните живеели съвместно при бабата на ответника в квартал Надежда. В този период ответникът имал паралелна връзка с друга жена, което довело до отчуждаване между тях и загуба на доверие. Освен това ответникът винаги бил много ревнив, правел й сцени пред роднини и приятели, дори пред детето, обижда я и у унижавал системно. След това ищцата била приета за студент във ВВМУ и Медицински университет – Варна със специалност военен лекар. По това време страните решили да сключат граждански брак. Това обстоятелство наложило страните и детето да се преместят да живеят в жилището на майката на ищцата, находящо се в гр. София, ж.к. Левски зона В, бл. 11, вх. А, ет. 6, ап. 15, където останали до раздялата. Ответникът живял в семейното жилище заедно с детето и в периода, в който ищцата била в гр. Варна. Майката на ищцата помагала за отглеждането на детето, защото майката била студентка в гр. Варна, а бащата заминал за период от три месеца – от 06.12.2019г. до края на месец февруари 2020г да работи в Италия. Ищцата твърди, че имала желание за развод от месец май 2020 г., като през месец август същата година съобщила на ответника, че ще предприеме решителни мерки за прекратяване на брака. По това време твърди, че срещнала друг мъж, с когото изградили връзка, който я подкрепял емоционално и материално. След това нейно категорично решение, ответникът се изнесъл от жилището на майка й и наел самостоятелно жилище, в което живее заедно с детето. Поддържа, че живеят с ответника в условията на фактическа раздяла. Понастоящем ищцата живее в гр. Варна, където възнамерява да остане до завършване на образованието си през 2024г., а когато се прибира в гр. София обитава жилището на своя нов приятел. Изразява желание да се премести да следва в гр. София, за да е по-близо до детето си. Твърди, че поема разходите на детето за детска градина, за допълнителни занимания, купува му дрехи и обувки с доходите, които има като студентка. Твърди, че ответникът използва нейното отсъствие, за да настройва детето срещу нея. Моли съда да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника, да й предостави упражняването на родителските права над малолетното

им дете, като определи режим на лични отношения на ответника с децата и последният да бъде осъден да заплаща издръжка в размер на 300 лв. Изразява желание след развода да възстанови предбрачното си фамилно име – Николова. Претендира разноски.

Ответникът Д. М. МЛ. в срока по чл.131 от ГПК е предявил насрещен иск за развод, по вина на жената, с правно основание чл.49, ал.1, във вр. с ал.3 СК, съединен с небрачни искове по чл. 59, ал.2 СК за родителски права върху общото им дете. На свой ред излага брачните провинения на съпругата си, между които – изневяра от 2019г., поддържане на връзка с друг мъж в гр. Варна, липса на полагане на грижи за детето от раждането му до настоящия момент. Твърди, че той е по-добър родител, разполагал с по-добра материална обезпеченост, времеви ресурс и в отглеждането на детето може да разчита изцяло на помощта на майката на ищцата Освен това сочи, че детето посещава детска градина в гр. София, тук е социалната му среда и близките му хора, а при майката в гр. Варна не познава никого, дори и новия партньор на майка си, който се държал с него грубо и го обиждал. Моли съда да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на жената, да му предостави упражняването на родителските права над общото им дете Даниел, на майката да определи режим на лични отношения, да осъди майката да заплаща на детето месечна издръжка в размер на 300 лева. Претендира разноски.

Страните не претендират ползване на семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. Левски зона В, бл. 11, вх. А, ет. 6, ап. 15, което е съсобствено между ищцата и нейната майка и което било напуснато от двамата при фактическата раздяла през есента на 2020г. Всеки един от съпрузите оспорва сочените от другия съпруг твърдения и негови брачни провинения, намира себе си за по –пригодния родител и акцентира върху това, че интереса на детето изисква той да упражнява родителските права върху него, пледира за уважаване на собствената му искова претенция и развива подробни съображения в тази насока, включително и в писмени бележки.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи на страните, прие за установено следното:

На 14.11.2016г. се ражда Даниел Даниелов М., общото дете на страните. Г. МЛ. МЛ. и Д. М. МЛ. са сключили граждански брак на 26.01.2019 г. в гр. София, Столична община – район Сердика, с акт № 16. При сключването му жената е приела брачното фамилно име М..

С кредитираните показания на свидетелите Елица Кирилова Стоянова (приятелка на ищцата) и Гергана Ангелова Николова (майка на първоначалната ищца) се доказва, че от есента на 2020г. страните живеят разделено - ответникът в гр. София с детето, а ищцата в гр. Варна, където е студента в Медицински университет – Варна. Понастоящем поддържат контакти помежду си единствено по повод сина им, който живее заедно с баща си в гр. София, в нает за целта апартамент. Също така се установи, че една от основните причини за съпругеската раздяла е несходство в характерите, разминаване на основни възгледи за живота - ищцата е искала да учи и да се развива професионално, а ищецът е бил против, проявявал е ревност и безпричинна агресия, с която я унижавал пред познати, близки и детето и изневярата от страна на съпругата, поддържаната от нея извънбрачна връзка (вж. показанията на св. Николова), заради която страните са се разделили. На практика ищцата признава за извънбрачната си връзка (исковата молба и лично изявление при изслушването пред съда по реда на чл. 59, ал. 6 от СК), въпреки, че твърди, че тази връзка е започнала след фактическата раздяла на страните през 2020г., когато е решила да се разведе и е съобщила това на ответника. Наред с това се установи, че до фактическата раздяла на страните от 2018г. страните са живеели разделени - от месец август 2018г. ищцата е студентка в гр. Варна, където редовно я посещавали ответникът с детето, а ответникът живеел в гр. София - първоначално в жилището на майката на ищцата заедно с детето, след това в самостоятелно наето жилище, пак заедно с детето. Съдът кредитира показанията на двете разпитани свидетелки, които взаимно се допълват и хронологично дават информация за отношенията между страните. Въпреки изтъкнатото от ищцата обстоятелство, че е във влошени отношения с майка си по повод спор за общото им жилище, съдът намира, че показанията на свидетелката Николова следва да се кредитират, защото в тях тя не изразява пристрастие, а

точно и коректно излага своето непосредствено възприятие за отношенията на двете страни помежду им и към общото им дете.

Съгласно чл. 49, ал. 1 СК бракът се прекратява по исков ред, когато е дълбоко и непоправимо разстроен – вече не изпълнява обичайната си социална функция, а е само формална връзка. Дълбоко е това разстройство, при което между съпрузите липсва взаимност, уважение, доверие и отношения на подкрепа. В тези случаи брачната връзка съществува само формално и в нея няма такова съдържание, каквото се изисква, съобразно закона и морала. Непоправимо е разстройството, което не може да се преодолее и да се възстановят нормални отношения между съпрузите. То ще бъде налице, когато отношенията между съпрузите са достигнали такова лошо състояние, което изключва възможността да се преодолее (в този смисъл Постановление на Пленума на Върховния съд (ППВС) № 1/1957 г.).

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че предявеният иск за развод с правно основание чл. 49, ал. 1 СК е основателен. Изневярата на ищцата и поддържаната от нея извънбрачна връзка, поведението на ответника, с което унижавал и обиждал съпругата си насаме и пред други хора, сцените на ревност и негативно отношение към нейното желание за професионално развитие, са причина за неразбирателствата между страните и последвалата фактическата, които обстоятелства в своята съвкупност са разрушили трайно и необратимо семейната общност. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписваното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати. С установеното по-горе поведение съпрузите са нарушили задължението си по чл. 15 от СК за съвместно живеене. Налице са обстоятелства, които в своята съвкупност са разрушили трайно и необратимо семейната общност. Мотивиран от горното, съдът прави извод, че вина за разстройството на брака имат и двамата съпрузи. Установената от жената извънбрачна връзка е нарушила системата от взаимоотношения между съпрузите, което нейното поведение не може да се определи, като отговарящо на изискванията на чл. 14 от СК, без значение дали тази извънбрачна връзка е започнала преди или след фактическата раздяла на страните, тъй като задължението по чл. 14 СК обвързва съпрузите докато съществува бракът им, т.е. до формалното му прекратяване. В същото време възприетото от съпруга поведение на системни прояви на сцени на ревност, обиди и унижения на ищцата, не е съвместимо с установените в закона и добрите нрави норми на съпружеско разбирателство и уважение. Нарушението от страна на мъжа на брачни задължения представлява брачна противоправност и се е отразило съществено върху състоянието на брачната връзка. Докато бракът не бъде прекратен съпрузите са длъжни да изпълняват произтичащите от него задължения. До влизане в сила на бракоразводното решение, съпрузите не се освобождават от брачните си задължения /ППВС № 10-1971г., Р 792-1976 на II г.о./.

Съгласно чл. 49, ал. 3 от СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. По делото такова искане е направено и от двете страни, поради което и следва съдът да изследва въпроса за вината. Обясненията на страните пред съда и показанията на разпитаните свидетели дават сведения на съда, че твърдените от двамата брачни провинения на другата страна са основателни. Изложеното мотивира съда да приеме, че поведението и на двамата съпрузи е довело до разкъсването на семейната общност, като нито един от двамата съпрузи не само, че не е положил достатъчно усилия за запазването ѝ, за преодоляване на конфликтите между тях, но е демонстрирал нежелание и неумение да прави компромиси в поведението си. Предвид изложеното следва да се приеме, че в случая са налице обстоятелства, обуславящи взаимна вина за дълбокото и непоправимо разстройство, тъй като по делото не се събраха достатъчно доказателства страните да са положили необходимите усилия за запазване на семейната връзка, нито за възстановяването ѝ след раздялата. Липсата на взаимност, уважение, доверие и другарски отношения между тях, са направили брачната връзка само формална и несъответстваща на закона и морала, което разстройство не може да се преодолее, за да се възстановят нормалните съпружески

отношения. Отношенията между съпрузите не съответстват на правните принципи, установени в Семейния кодекс, а последвалото фактически разделно живеее е последица от това. Или, и двете страни с поведението си са допринесли за разстройството на брачната връзка, ето защо, съдебният състав приема, че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е взаимна.

По изложените съображения развод следва да се допусне при вина и на двамата съпрузи, тъй като нито един от тях не установи, че това се дължи само и единствено на поведението на другия съпруг.

Двете страни са поискали предоставяне на родителските права по отношение на общото им малолетно дете Даниел Даниелов М., което е родено преди брака. Съгласно чл. 59, ал. 4 СК определянето на местоживеенето на децата, начина на упражняване на родителските права и личните контакти с родителя, при когото детето не живее, съгласно интересите на децата, като взема предвид редица фактори като възпитателските качества на родителите, полаганите грижи и отношението към децата, желанията на родителите, привързаността на децата към родителите, пола и възрастта на децата, отношенията на децата с други роднини, социалното обкръжение и възможностите на родителите за полагане грижа.

От значение за предоставяне упражняването на родителските права е съвкупността от обстоятелствата на разглеждания случай, с оглед на това, че моралните качества на родителите са важна предпоставка за създаване у детето на нравствени добродетели при възпитанието им. Законодателят предоставя възможността съдът да прецени всички обстоятелства с оглед интересите на детето, като при преценка кому да се предостави упражняването на родителските права, следва да бъде съобразена възрастта на детето, техния пол, както и материално-битовите условия за живот, които може да му предложи всеки от родителите. Съгласно доклада на социалните служители и двамата родители имат нужния родителски капацитет да се грижат сами за детето, както и да разчитат на помощ от разширеното си семейство. Материално са осигурени и двамата родители, като майката макар студентка получава доходи от обучението си и финансова помощ от свой баща и от своя нов партньор в живота. В същото време битовите условия, с които разполагат двете страни са много различни. Бащата обитава жилище, в което има обособена детска стая за детето, като жилището се намира на пешеходно разстояние от детската градина, която посещава и от дома на бабата по майчина линия. В същото време майката понастоящем е с постоянен адрес в гр. Варна, където продължава обучението си по медицина. При престоя си в гр. София живее заедно със своя нов партньор Николай в едностайно жилище, в което детето живее и спи заедно с тях двамата. Според доклада на социалните служители присъствието на новия приятел на майката го притеснява, наричайки го с обидни епитети.

Извършвайки тази преценка и отчитайки именно тези обстоятелства, свързани с материално-битовите условия, при които ще се отглежда детето, както и фактът, че се касае се за момче на шест години, което през целия си съзнателен живот е било отглеждано предимно от баща си, което заявява, че желае да остане с него, защото се чувства сигурно и щастливо, съдът намира, че родителските права по отношение и на детето Даниел, следва да бъдат предоставени на бащата. Съдът намира, че с предоставянето на родителските права на бащата интересите на детето ще бъдат максимално защитени, още повече, че от данните по делото може да се направи извод, че последният притежава нужните родителски качества за полагане на грижи и умение за възпитаване на дете, с което има изградена силна емоционална и доверителна връзка. На майката следва да се определи режим на лични отношения съобразно диспозитива на решението, които съдът не намира основание да ограничава, като намира за необходимо да отбележи, че по делото се установи добър родителски капацитет на майката, желание и възможност от нейна страна да поддържа регулярни контакти с детето си. То от своя страна има нужда от пълноценно общуване с майка си, която е един интелигентен млад човек, следващ мечтите си, има нужда от ясни и регламентирани срещи с нея, които да бъдат очаквани и предвидими. Бащата от своя страна следва да изпълнява задължението си да съдейства за режима на личните контакти на

майката с детето, като не допуска поведение насочено към отчуждаването на детето от майката и пречатстване на контактите им.

Само за яснота на страните следва да бъде отбелязано, че при определяне на конкретния режим на лични контакти между неотглеждания родител и ненавършилите пълнолетие деца от брака съдът не е обвързан от искането на страните, а само и единствено от интереса на малолетното дете, като не дължи отхвърлителен диспозитив при несъвпадане на определения режим с поискания такъв от родителите.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си”. Съдът определя месечна издръжка на малолетното дете Даниел Даниелов М. в тежест на майката в размер 250 лева, влизане в сила на решението в частта за местоживеенето на децата – чл. 59, ал. 2, предл. 1 СК (в този смисъл т. 17 от ППВС № 5/1970г.), ведно със законната лихва за просрочие (чл. 146, ал. 1, изр. 2 СК и т. 17 от ППВС № 5/1970г.). Размера на издръжката е съобразен с нуждите на детето и с възможностите на майката и декларираната от нея готовност материално да осигурява своя и син. Съгласно т. 17 от ППВС № 5/1970 г. издръжката следва да се присъди от момента на привеждане на настоящото решение в изпълнение, ведно с лихва върху всяка забавена вноска, като издръжката се заплаща чрез бащата – Д.М..

Съгласно чл. 53 СК „след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак”. По делото се установи, че жената е тази, която е променила фамилното си име при сключването на брака, добавяйки към предбрачното си фамилно име фамилното име своя съпруг. Последната в исковата си молба изрично е заявила желание да възстанови предбрачното си фамилно име – Николова след развода, поради което и следва да бъде постановено след развода тя да носи предбрачното си фамилно име – Николова, на основание чл. 53 от СК.

По разноските

При този изход на делото и с оглед приетото от съда, че и двамата съпрузи имат вина за развода, съгласно чл. 329, ал. 1 ГПК всяка от страните следва да поеме разноските, които е направила, като не следва да се присъждат разноски между страните. Предвид вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака, държавната такса при решаване на делото по иска за развод в размер на 50 лв. се дължи от двете страни по равно, а жената дължи на съда и 360 лв. – държавна такса върху размера на присъдената в полза на детето издръжка.

Въпреки претенцията на страните за присъждане на разноски по делото, такива не им се следват, именно предвид вината за брачното разстройство

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА, сключен с Акт за граждански брак № 0016/26.01.2019 г. на Столична община – район Сердика, между **Г. МЛ. МЛ., ЕГН *******, и **Д. М. МЛ., ЕГН *******, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА ДВАМАТА СЪПРУЗИ**, на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал. 1 и ал. 3 от СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права над общото им дете **ДАНИЕЛ ДАНИЕЛОВ М., ЕГН *******, на бащата **Д. М. МЛ., ЕГН *******, при който определя местоживеенето на детето, на основание чл. 59, ал. 2 от СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на майката **Г. МЛ. МЛ., ЕГН *******, с детето **ДАНИЕЛ ДАНИЕЛОВ М., ЕГН *******, както следва : майката има право да вижда и взема при себе си детето си всяка втора и четвърта седмица от месеца, за времето

от 18.00 ч. в петък до 18.00ч. в неделя, с преспиване, както и всяка първа и трета сряда от месеца за времето от 16.00ч. до 18.00 ч. и един месец през лятото, който не съвпада с платения годишен отпуск на бащата, както и всяка четна година по време на Великденските и Коледните празници, а всяка четна година по време на Новогодишните празници, за времето от 10.00 на първият ден от съответния празник до 18.00ч. на последния, като във всички случаи майката ще взема детето от дома на бащата и ще го връща в дома на бащата на основание чл. 59, ал. 2 от СК.

ОСЪЖДА Г. МЛ. МЛ., ЕГН *****, да заплаща на малолетното си дете **ДАНИЕЛ ДАНИЕЛОВ М., ЕГН *******, чрез неговия баща и законен представител **Д. М. МЛ., ЕГН *******, месечна издръжка в размер на 250 (двеста и петдесет) лева, считано от влизане в сила на решението в частта за местоживеенето на детето до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, на основание чл. 59, ал. 2, предл. посл. от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяване на брака **Г. МЛ. МЛ., ЕГН ******* да възстанови предбрачното си фамилно име Николова, на основание чл.326 ГПК.

ОСЪЖДА Д. М. МЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, да заплати по сметка на СРС сумата в размер на 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

ОСЪЖДА Г. МЛ. МЛ. (НИКОЛОВА), ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Варна, да заплати по сметка на СРС сумата в размер на 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК и сумата в размер на 360 (триста и шестдесет) лева – държавна такса върху издръжката на детето, на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал.1, т. 7 от ГПК.

ОТХВЪРЛЯ предявените от **Г. МЛ. МЛ. (НИКОЛОВА), ЕГН *******, с постоянен адрес гр. Варна, икове за родителски права, и осъждане на ответника **Д. М. МЛ., ЕГН ******* за предоставяне издръжка на малолетния **ДАНИЕЛ ДАНИЕЛОВ М., ЕГН *******.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на всяка една от страните за присъждане на разноски по делото, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____